

[Ivar Nørgaard]

ministeren allerede i dag vil orientere os lidt nærmere om.

Finansministeren erklærer i redegørelsen, at regeringen lægger op til en opblødning af grænserne mellem den private og den offentlige sektor, idet man ønsker at gennemføre en mere lige konkurrence og et større samspil. Vi er i socialdemokratiet stærkt interesseret i foranstaltninger, der fremmer samarbejdet mellem private og offentlige virksomheder, bl.a. i forbindelse med det stigende behov for systemeksport, f.eks. inden for sundhedssektoren, miljøsektoren og energisektoren. Men vi har en stærk mistanke om, at regeringens bestræbelser har til formål med mere eller mindre skjulte midler at øge privatiseringen – med det resultat, at borgernes service bliver forringet, og at den sociale skævhed bliver forøget.

Regeringen har netop offentliggjort en embedsmandsrapport om privatisering, og vi er naturligvis meget spændt på, hvad regeringen vil bruge eller misbruge denne rapport til. Måske kan finansministeren løfte sløret allerede her i dag. Hvorfor er denne betænkning i øvrigt ikke tilstillet folketingets medlemmer? Jeg har måttet anskaffe den ved at låne den på folketingets bibliotek, men den var anmeldt i samtlige aviser i går; det undrer mig noget.

Regeringen hævder, at man ved at indføre omkostningsdækkende betalinger mellem offentlige institutioner vil kunne tilskynde til yderligere økonomisering, og man vil give bevillingerne til brugeren af de pågældende ydelser i stedet for som nu til den producerende institution. Hvordan vil regeringen sikre, at brugeren, der får bevillingen, faktisk kommer til at betale den fulde omkostning hos producenten?

Inden jeg slutter, skal jeg understrege, at socialdemokratiet går ud fra som givet, at regeringens tanker om indførelse af nye løningsprincipper vil blive drøftet med de offentligt ansatte under de kommende overenskomstforhandlinger. Jeg går også ud fra, at planerne om budgetreformer og uddannelsesreformer grundigt vil blive drøftet med finansudvalget og de andre relevante folketingsudvalg, herunder det økonomisk-politiske udvalg, før regeringen skrider til udstedelse af cirkulærer og vejledninger til administrationen.

Endelig går jeg ud fra, at det kommunale område vil blive behandlet i en senere særlig redegørelse. Men ministeren kan som sagt allerede i dag bidrage til at skabe mere klarhed om regeringens hensigter, bl.a. ved at svare på de spørgsmål, jeg netop har rejst.

Gammelgaard (KF):

Regeringens bestræbelser på at forny og forbedre den offentlige service må ses som en del af regeringens samlede politik. Økonomisk vil denne modernisering indgå som et naturligt led i den nødvendige genopretning, men der ligger meget andet i denne modernisering, først og fremmest det, at både borgerne og de offentligt ansatte længe har følt, at man på visse områder var bagefter med den nytænkning, der er så hårdt brug for, hvis den offentlige service skal være tidsvarende for samfundet og håndterlig for de ansatte.

Det er meget tilfredsstillende, at regeringen lægger så stor vægt på at give de offentligt ansatte ordentlige arbejdsforhold. De offentligt ansatte har krav på, at deres arbejdspladser moderniseres, så de kan være med til den modernisering af samfundet, der er forudsætningen for, at vi kan rette økonomien op. Omvendt må det offentlige også indse, at den nødvendige modernisering af den offentlige sektor kun kan ske, hvis dygtig arbejdskraft fortsat søger til den offentlige sektor.

Hvor mange der skal være ansat i den offentlige sektor, afhænger af, hvor mange opgaver denne sektor skal løse, og det er et politisk spørgsmål. Men hvis opgaverne skal løses på en kvalificeret måde, der tilfredsstiller befolkningen og tilgodeser behovet for effektivitet, er det afgørende, at de offentligt ansatte inspireres hertil. Den decentralisering af ansvaret, der nu skal gennemføres, er i den henseende meget betydningsfuld. Det er også et nødvendigt skridt i den rigtige retning, at man nu lægger vægt på, at det bliver synligt, hvor arbejdet ydes ekstra godt. Den slags giver ikke blot tilfredse medarbejdere, det giver også langt bedre resultater til gavn for hele samfundsøkonomien.

Regeringen har samtidig med de naturlige og forstående udtalelser om de offentligt ansattes arbejdsglæde udtrykt håb om, at moderniseringsprogrammet med dets moderne